

Nehemijáš 8.kapitola, 1.-3.5-6.8-10.verš: Všechn lid se shromáždil jednomyslně na prostranství před Vodní branou a vyzvali znalce Zákona Ezdráše, aby přinesl knihu Mojžíšova zákona, který vydal Hospodin Izraeli. Kněz Ezdráš tedy přinesl Zákon před shromáždění mužů i žen, všech, kteří byli schopni rozumět, aby jej slyšeli, prvního dne měsíce sedmého. Četl z něho na prostranství před Vodní branou od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechn lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona. I otevřel Ezdráš knihu před zraky všeho lidu, stál totiž výše než ostatní lid. Když ji otevřel, všechn lid povstal. Ezdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, a všechn lid odpověděl s pozdviženýma rukama: „Amen, amen.“ Padli na kolena a klaněli se Hospodinu tváří až k zemi. Četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli. Nehemjáš, který byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zákona, a levité, kteří vysvětlovali lidu Zákon, řekli všemu lidu: "Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte." Všechn lid totiž plakal, když slyšel slova Zákona. Dále jim řekl: "Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou."

1.Korintským 12.kapitola, 12.-31.verš: Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. Kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu“, tím by ještě nepřestala být částí těla. A kdyby řeklo ucho: „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu“, tím by ještě nepřestalo být částí těla. Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich? Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme, jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější čest, aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý. Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učitelé? Mají všichni moc činit divy? Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat? Usilujte o vyšší dary!

Lukášovo evangelium 4.kapitola, 14.-21.verš: Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: `Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.` Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“

Dnes se plní, co jsme slyšeli. Uvěříš tomu?

Nehemijáš byl královým číšníkem, proto byl s perským králem v častém kontaktu. Představuji si to tak, že ochutnával víno, které pak naléval svému králi. Použil svého postavení k pomoci svému lidu v Judsku, kde se horko těžko navrátilci z vyhnanství pokoušeli o nastolení židovského řádu a způsobu života, který si přivezli z vyhnanství. Nehemijáš pomohl zásadně v několika záležitostech: (1) V tom, že díky svému vlivu bylo Judsko prohlášeno za svéprávnou perskou provincii, nezávislou na sousedních kmenech. (2) Jeruzalém byl znovu opevněn a stal se středem nové provincie. (3) Díky opevnění byl lid chráněn proti přepadům zenci, mohl být dostavěn chrám a mohlo také dojít k očištění života v chrámě, v obci, v rodinách. K tomu zásadně muselo přispět uspořádání souboru posvátných ustanovení, příkazů a zákazů včetně vyprávění ze života praotců a o vyvolení lidu izraelského. Byl sebrán v babylónském zajetí a uspořádán v Jeruzalémě. Lid staré smlouvy se stal lidem Knihy. Jak to bylo důležité, můžeme zaslechnout i v našem čtení. Lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona. Lid povstal, když kniha byla knězem otevřena, všichni dobrořečili a klaněli se Hospodinu. Pak z knihy postupně četli a hned Zákon po oddílech lidem vysvětlovali. Všichni prožívali pohnuté chvíle, které je dojímali až k pláči. Ale Nehemijáš, místodržící, kněz Ezdráš a levité jim naopak říkali: Radujte se, oslavujte, hodujte a posílejte dárky i těm, kdo nic nemají. Tedy všichni – chudí, propuštění zajatci z vyhnanství, všichni, kdo jsou zdeptaní z těch nekončících útrap při obnově chrámu a židovské pospolitosti.

Ježíš přináší lidem radost ve svém poselství, přináší vnitřní svobodu od toho, co člověka znesvobodňuje (hřích, závislosti) a jeho evangelium (radostná zpráva) je určena všem těm, na které se běžně nic dobrého nevztahuje: tedy je určena zajatcům, slepým, zdeptaným. Zajatcem však může být i člověk v přepychovém domě, člověk může být slepý k soucitu a ku pomoci pro svou pýchu a sobectví, zdeptaný mohl být pro množství práce. Ježíš odkazoval na nařízení Zákona o tzv. milostivém létu, kdy každý padesátý rok byli ti, kdo propadli do otroctví propouštěni na svobodu. Tím se celkově proměnily poměry v zemi, protože se každý vrátil ke svému dřívějšímu vlastnictví a ke své čeledi. Svou řeč zakončuje slovy: Dnes se splnilo to, co jste právě slyšeli. Jsme vnímaví, abychom tomu uvěřili i dnes? My, kdo jsme smutní, nebo my, kdo si myslíme, že už všechno lepší máme za sebou a před sebou už jen to horší. Ježíš uzdravuje také ty, kdo mají zraněné srdce. Ježíš přináší svobodu nám všem, jak jsme se tu dnes sešli. To je radostná zpráva dnešní neděle také pro nás – myslíme na to stále.